

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816215130
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816215130.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci žalobcu A.. A. G., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. M. S. č. 3, C., zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., ul. Kubániho č. 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.463,84 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 1.463,84 eur s 5,00% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 1.463,84 eur od 24.11.2016 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 24.11.2016, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti žalovanému zaplatenia 1.463,84 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.10.2012 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť mu peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur a jeho záväzok poskytnutý úver splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Reálne mu bola poskytnutá čiastka vo výške 1.284,25 eur. Žalovaný už pri podpise zmluvy znížil celkovú čiastku poskytnutého úveru o sumu 215,75 eur, ako odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru. Súčasne dňa 18.10.2012 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť mu peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur a jeho záväzok poskytnutý úver splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Reálne mu bola poskytnutá čiastka vo výške 1.284,25 eur. Žalovaný už pri podpise zmluvy znížil celkovú čiastku poskytnutého úveru o sumu 215,75 eur, ako odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (bod 8.4. úverovej zmluvy). Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere (ďalej Úverová zmluva č. 1 a Úverová zmluva č. 2). Predmetné zmluvy neobsahujú náležitosti požadované zák. č. 129/2010 Z. z. a nachádzajú sa v nich viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. V Úverovej zmluve č. 1 a č. 2 absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. S dôrazom na tzv. legálny výklad (dôvodová správa) § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ už pri podpise zmluvy má vedieť, aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, úrokov, poplatkov. Poskytnuté úvery sa preto považujú za bezúročné a bez poplatkov. Úverová zmluva č. 1 a č. 2, pritom neboli uzavreté v zmysle princípov platných pre občiansko-právne vzťahy pri uzatváraní zmlúv,

preto sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t. j. súhlas s návrhom) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu, bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu (výhrady, dodatky, zmeny...) považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, a za splnenia podmienok v § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka za nový návrh so zmeneným obsahom. Z Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2 je zrejme, že mal (žalobca) vyplniť všetky body, okrem bodu 6.: „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur“. Bod 5. Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2 je potrebné považovať za návrh zmluvy. Poukázal na údaje v bode 5. (návrh zmluvy), ktoré vyplnil pri položkách: predpokladaná RPMN za úver (v %): 70,01, predpokladaná RPMN za úver po poskytnutí úveru (v %): 63,32. Bod 6. Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2 doplnil žalovaný, pričom v tomto bode, ktorý má byť považovaný za prijatie návrhu boli uvedené iné údaje ako v bode 5.: RPMN za úver (v %): 65,12%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01%. Jednostranný úkon: návrh zmluvy z jeho strany a jednostranný úkon: prijatie návrhu, nie sú zhodné. Zo strany žalovaného pri prijímaní návrhu došlo k zmenám v údajoch v porovnaní s údajmi uvedenými v jeho (žalobcu) návrhu. Konanie žalovaného, vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy (Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2), ale za nový návrh. Nakoľko pre uzatvorenie úverovej zmluvy je obligatórne stanovená písomná forma a z jeho strany nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu žalovaného, má za to, že k platnému uzatvoreniu Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2 nedošlo, keďže nebola dodržaná zákonom určená forma. Predmetné zmluvy sú neplatnými právnymi úkonmi pre nedodržanie písomnej formy (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z Prehľadu platieb k Úverovej zmluve č. 1 vyplýva, že v období od 12.12.2012 do 10.2.2015 žalovanému uhradil sumu 2.015,42 eur (súčet všetkých súm pod položkou „čiasťka“). Ak mu reálne boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.284,25 eur a reálne žalovanému uhradil sumu 2.015,42 eur, potom sa na jeho (žalobcu) úkor obohatil sumou 731,17 eur. Prijímaním jednotlivých úhrad zo strany žalovaného dochádzalo k bezdôvodnému obohacovaniu, nakoľko bez právneho titulu prijímal úhrady nad rámec istiny úveru za obdobie od 17.3.2014 do 10.2.2015 (z úhrady pripísanej na účet žalovaného zo dňa 17.3.2014 predstavuje bezdôvodné obohatenie sumu 6,58 eur). Z Prehľadu platieb k Úverovej zmluve č. 2 vyplýva, že v období od 12.12.2012 do 10.2.2015 žalovanému uhradil sumu 2.016,92 eur (súčet všetkých súm pod položkou „čiasťka“). Ak mu reálne boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.284,25 eur a reálne žalovanému uhradil sumu 2.016,92 eur, potom sa na jeho (žalobcu) úkor obohatil sumou 732,67 eur. Prijímaním jednotlivých úhrad zo strany žalovaného dochádzalo k bezdôvodnému obohacovaniu, nakoľko bez právneho titulu prijímal úhrady nad rámec istiny úveru za obdobie od 17.3.2014 do 10.2.2015 (z úhrady pripísanej na účet žalovaného zo dňa 17.3.2014 predstavuje bezdôvodné obohatenie sumu 8,08 eur). O skutočnosti, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil, sa dozvedel v priebehu mesiaca jún 2016.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Csp 88/2016-36 zo dňa 29.11.2016, proti ktorému podal prostredníctvom právneho zástupcu odpor žalovaný.

4. Žalovaný odpor odôvodnil tým, že zákon č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov, tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2. Význam osobitného rozpisovania jednotlivých položiek spočíva, resp. súvisí s otázkou plnenia záväzku. Ak sa jednou splátkou uhrádza istina a aj úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. Úverová zmluva č. 1 a č. 2 obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Nad rámec toho obsahujú aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi). Pri výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., aký vyplýva zo žaloby žalobcu, t. j. pri rozpisovaní splátky, by nebolo možné vypočítať údaj o RPMN. Pri výpočte RPMN sa podľa prílohy č. 2 k zák. č. 129/2010 Z. z., vychádza z výšky splátky. Pri výpočte RPMN zákon neurčuje iný význam pojmu splátka, teda napríklad, že má ísť o súčet splátky istiny alebo splátku úroku a podobne. Pritom je zrejme, že musí ísť o celú splátku, pretože inak by daný výpočet bol nesprávnym a mylným. Ak by platilo samostatné uvádzanie splátky istiny, splátky úroku, potom zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by zmluva mala ešte obsahovať aj samostatný údaj o ich súčte. Ak pre výpočet RPMN je rozhodujúca výška splátky a RPMN sa počíta na základe údajov uvedených v zmluve a platných v čase jej uzavretia, potom záver o rozpisovaní splátky znemožňuje tento

výpočet. Pri výpočte RPMN by nebolo možné určiť, či do vzorca určeného na tento výpočet sa má použiť výška splátky istiny, splátky úroku alebo iných poplatkov. Rovnako tak zák. č. 129/2010 Z. z. neurčuje, že pre účely tohto výpočtu sa jednotlivé rozpísané položky podľa § 9 ods. 2 majú spočítavať. Ani zo Smernice Rady 2008/48/ES nevyplýva požiadavka na rozpisovanie platieb, ale na počet platieb. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 13Co 111/2014, a na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Ďalej uviedol, že údaj o RPMN nie je možné dohodnúť. Náležitosti pre úverovú spotrebiteľskú zmluvu, ktoré sú predpísané zákonom, nemajú rovnaký charakter v tom smere, kedy by ich všetky bolo možné dohodnúť na základe realizácie zmluvnej slobody strán. Tento fakt vyplýva jednak z toho, že niektoré údaje sú určené priamo štátnym orgánom, zákonom alebo sú určené v dôsledku zákonom stanoveného pravidla (napríklad vzorec pre výpočet RPMN). Na základe uvedeného tvrdí, že ustanovenie o uzatváraní zmluvy (návrh na uzavretie zmluvy a prijatie návrhu) nie je možné mechanicky aplikovať na všetky náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere, pretože nie všetky sú a objektívne môžu byť výsledkom dohody zmluvných strán. Keďže pre výpočet RPMN je stanovené pravidlo a tento výpočet teda nezávisí len od vôle strán, údaj o RPMN nemôže byť objektívne medzi nimi dohodnutý. Okrem toho, tento údaj sa objektívne v čase podania návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere navrhnuť nedá aj preto, lebo zákonná úprava výslovne stanovuje časový okamih, ku ktorému sa RPMN určuje, a tým je deň uzavretia zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 2 písm. i/, § 9 ods. 2 písm. j/, Prílohu č. 2 k zák. č. 129/2010 Z. z.. To, že je nereálne, aby žalobca navrhol údaj o RPMN vyplýva napríklad z toho, že v dobe podania žiadosti nie je napríklad známy termín vyplatenia úveru. Poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES a na povinnosť prihliadať na jej nepriamy účinok, formulovanú v jej článku 22 ods. 1, podľa ktorého, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Podľa článku 10, ods. 2 uvedenej smernice, zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Teda aj úijné právo jednoznačne určuje okamih, kedy sa dá určiť hodnota RPMN. Záver žalobcu o tom, že by sa RPMN ako údaj mal dohodnúť, odporuje úijnému právu a ide o porušenie článku 22 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Údaj, na ktorý v žalobe poukazuje ako „navrhovaný údaj RPMN“, objektívne návrhom v zmysle Občianskeho zákonníka nie je, a ani nemôže byť. Aj z obsahu zmluvných dojednaní vyplýva, že tento údaj označený ako predpokladaná RPMN je určený na základe predpokladu s tým, že hodnota RPMN schváleného úveru bude nižšia alebo rovná predpokladanému údaju. Inak povedané, hodnota RPMN nikdy nebude vyššia, ako je údaj o predpokladanej RPMN a preto je logické, že pokiaľ spotrebiteľ akceptuje predpokladanú RPMN, potom konečný jej údaj (ktorý je nižší) zodpovedá tomuto jeho rozhodnutiu. Uplatnil námietku premlčania vo vzťahu k uplatňovanému nároku v časti tých súm, ktoré podľa tvrdení žalobcu mali byť uhradené v období od 17.3.2017 do 24.11.2014. Žaloba, ohľadne uvedenej časti, bola na súd podaná po uplynutí premlčacej lehoty.

5. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 88/2016-50 zo dňa 2.1.2017 platobný rozkaz č. k. 7Csp 88/2016-36 zo dňa 29.11.2016, zrušil.

6. V podaní zo dňa 18.1.2017, predloženom prostredníctvom právneho zástupcu žalobca uviedol, že žalovaný navodzuje dojem, že zastáva (žalobca) názor, že údaj o RPMN sa dá stranami zmluvy dohodnúť. Je mu jasné, že údaj RPMN je stanovený na základe výpočtu v zmysle Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je však zásadný rozdiel v tom, keď dodávateľ v návrhu zmluvy uvedenú hodnotu RPMN „X“, v prijatí návrhu zmení na „Y“, bez vedomosti spotrebiteľa o tejto zmene. Podľa jeho názoru jednotlivé produkty, ktoré ponúkajú poskytovatelia spotrebiteľských úverov, majú spĺňať kritéria nastavené príslušnými právnymi predpismi a nemá byť snahou dodávateľov prinášať na trh produkty, a až potom majú snahu „napasovať“ na daný produkt zákon. Na danú problematiku je potrebné nazerať z tohto pohľadu, že produkt bol nastavený od počiatku mimo zákonný rámec, akoby sa žalovaný spoliehal na to, že k posudzovaniu zákonnosti by nikdy nemalo dôjsť. Mechanizmus uzatvárania Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2, spoločne s ich konštrukciou a formuláciou dojednaní obsiahnutých vo Všeobecných obchodných podmienkach, považuje za nejasný, nezrozumiteľný a odporujúci základným princípom uzatvárania zmluvných vzťahov v zmysle Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako dodávateľ mu ako spotrebiteľovi ponúkol produkt (spotrebiteľský úver). Dňa 15.10.2012 mu predložil zmluvný formulár, ktorý následne vyplnil (žalobca): bod 5. a bola v ňom uvedená aj napr. výška úroku, hodnota RPMN za úver, ako aj hodnota RPMN za revolving, a tiež údaje špecifikujúce odplatu za poskytnutý úver. Žalovaný bol povinný uviesť zákonom obligatórne stanovené náležitosti spotrebiteľského úveru (napr.

aká bude výška mesačnej splátky, do kedy bude trvať úverový vzťah...), pričom aj na základe týchto informácií sa mal (žalobca) rozhodnúť, či o tento produkt za daných podmienok má záujem, alebo nie. Po prejavení záujmu z jeho strany, za podmienok stanovených v bode 5. Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2, došlo dňa 15.10.2012 k podpisu: návrhu zmlúv. Následne však dňa 18.10.2012 došlo k zmene podmienok Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2 zo strany žalovaného, o ktorých nebol (žalobca) upovedomený, keďže po 15.10.2012 už nemohol ovplyvniť obsah návrhu zmlúv. V prípade, ak by žalovaný prijal návrh s dohodnutým obsahom podmienok v žiadosti (návrhu), došlo by k platnému uzatvoreniu zmlúv, avšak v dôsledku zmeny podmienok návrhu k platnému uzatvoreniu Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2, nedošlo. Ak dodávateľ hodnoty jednotlivých už zákonom obligatórných náležitostí zmení, podľa jeho názoru, zo strany dodávateľa sa nejedná o prijatie návrhu, ale o nový návrh podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K uzatvoreniu zmluvy (Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2) teda môže logicky dôjsť, až po prijatí nového návrhu spotrebiteľom. Z jeho (žalobcu) strany nedošlo k prijatiu nového návrhu a súčasne pre nedostatok písomnej formy nemohlo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Hoci Úverová zmluva č. 1 a č. 2 sú neplatnými právnymi úkonmi, považuje opätovne za potrebné poukázať na to, že žalovaný bol povinný v nich uviesť výšku splátky a súčasne, aká časť z každej splátky bude pripisovaná na istinu, aká časť na úroky a prípadne poplatky. Až po splnení týchto podmienok možno hovoriť o naplnení litery § 9 ods. 2 psím. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a súčasne by došlo aj k jeho informovaniu ako spotrebiteľa, napr. o tom, v akom rozsahu bude znižovaná istina uhradením každej splátky, alebo či väčšina splátky bude započítaná na úrok, istinu, či poplatky. Je pritom nepochybné, že na výpočet RPMN sa použije údaj o splátke ako celku a samostatné rozpisovanie splátky má dopad v praxi najmä na dostatočnú informovanosť spotrebiteľa. K rozhodnutiu Európskeho súdneho dvora C-42/15 uviedol, že pokiaľ by vnútroštátne súdy začali automaticky vykladať vnútroštátne právo výlučne v súlade so smernicou, išlo by zároveň o výklad contra legem, ktorý tvorí prekážku priznania nepriameho účinku smernice, čiže prekážku eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva. Pokiaľ sa v zmysle slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje rešpektovanie náležitostí v podobe „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, z ktorej jasne vyplýva potreba uvádzania výšky, počtu a termínov splátok osobitne vo vzťahu k istine, úrokom a poplatkom, potom je na mieste na toto ustanovenie zákona stále prihliadať. Uviedol, že z vyjadrenia žalovaného k žalobe nie je zrejmé, na základe čoho by mala byť pohľadávka premlčaná. Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť v mesiaci jún 2016. Žaloba na súd bola podaná v mesiaci novembri 2016, t. j. všetky plnenia bez právneho titulu za obdobie od novembra 2013 boli uplatnené v rámci 3 ročnej a pri zachovaní 2 ročnej premlčacej doby.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 16.2.2017, predloženom prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na to, že žalobca neuviedol žiadny skutkový a ani právny dôvod, na základe ktorého by sa dal prijať záver o tom, že hodnota RPMN medzi účastníkmi zmluvy sa dá dohodnúť. Na jednej strane pritom tvrdí (žalobca), že nezastáva názor o tom, že RPMN sa dá dohodnúť, no zároveň uvádza, že medzi návrhom a jeho prijatím došlo k zmene. Pri porovnaní oboch prejavov vôle je zrejmé, že tvrdená zmena sa dotýka RPMN. Tvrdenie žalobcu o rozpisovaní splátky, ako ho prezentuje súdu, t. j. v požiadavke rozpisovať splátku na časť: úrok, istinu a prípadne iné poplatky, je nielen porušením újného práva, ale popiera aj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, ktoré sa touto otázkou zaoberalo. Tvrdenie žalobcu o nadradení národnej „prísnejšej“ právnej úpravy, je konštatovaním v rozpore s európskou legislatívou. Ak by súd prijal tvrdenie žalobcu, že vnútroštátny zákon má mať prednosť, znamenalo by to, že členský štát by článok 22 smernice 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere a celý jej obsah mohol účinne negovať tým, že by prijal inú úpravu nad rámec smernice. Pokiaľ žalobca tvrdí, že o svojom nároku sa mal dozvedieť v mesiaci jún 2016, tak toto tvrdenie je nelogické, pretože ak všetky skutkové okolnosti mal k dispozícii v čase, kedy malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, tak vedomosť o právnej kvalifikácii takéhoto nároku, nie je pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty ani podstatná a ani rozhodujúca. Žalobcovi nič pritom nebránilo ani v čase, kedy k vzniku tvrdeného nároku malo dôjsť, uplatňovať svoj nárok.

8. V podaní zo dňa 6.3.2017 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 na viacerých miestach pripomína požiadavky, ktoré dodávateľia vo veľkom rozsahu porušujú a porušovali. Konkrétne ide o požiadavky určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktoré musia dodávateľia dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou. V súvislosti s údajom o RPMN opätovne uviedol, že nebol oboznámený s novou výškou RPMN pri podpisovaní Úverovej zmluvy č. 1 a č. 2. RPMN (percentuálne vyjadrené celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom), je pritom v Úverovej zmluve č. 1 a č. 2 určená vo výške 70,01%. RPMN v takejto výške považuje za v rozpore s dobrými mravmi pre jej neprimeranú výšku. V

súvislosti s otázkou plynutia subjektívnej premičacej doby dal do pozornosti to, že po právnej stránke nevedel (a reálne to nemožno od neho ani očakávať): a/ posúdiť zmluvný formulár, ktorý mu bol predložený ako zmluva o spotrebiteľskom úvere (Úverová zmluva č. 1 a č. 2), b/ podriaďiť zmluvu režimu zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 18.10.2012, ktorý predpis je lex specialis k Občianskemu zákonníku, c/ aplikovať príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadne vzniku právnych úkonov, d/ vyhodnotiť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, resp., že v nej absentujú náležitosti, e/ nevedel o skutočnosti, že žalovaný má právny titul iba na zaplatenie istiny úveru. Na základe uvedeného, preto možno logicky dospieť k záveru, že sa mohol o tom, kto sa na jeho úkor obohatil a v akej výške dozvedieť až v mesiaci jún 2016 od svojho právneho zástupcu.

9. Súd vo veci (i s poukazom na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku) vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 13/2015, s predžalobnou výzvou, so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, s prehľadom platieb.

10. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

11. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca ako dlžník žiadal žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, počet splátok 42, splatnosť 15. deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver a úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,60%. V Žiadosti / Zmluve je ďalej uvedené, že poskytnutá čiastka revolvingu je 790,84 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť v 15. deň v mesiaci po dobu 42 mesiacov, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, RPMN za úver 65,12%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,60%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%. Žiadosť / Zmluva je žalobcom podpísaná dňa 15.10.2012 a žalovaným dňa 18.10.2012.

12. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca ako dlžník žiadal žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, počet splátok 42, splatnosť 15. deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver a úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,60%. V Žiadosti / Zmluve je ďalej uvedené, že poskytnutá čiastka revolvingu je 790,84 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť v 15. deň v mesiaci po dobu 42 mesiacov, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, RPMN za úver 65,12%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,60%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%. Žiadosť / Zmluva je žalobcom podpísaná dňa 15.10.2012 a žalovaným dňa 18.10.2012.

13. Podľa bodu 7. veta prvá Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dlžník, spoludlžník a veriteľ sa v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti / Zmluvy).

14. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je uvedené: číslo Zmluvy: XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru: 1.500,- eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 15.12.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 15.5.2016, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 15., celková výška úveru: 1.500,- eur, RPMN úveru: 65,12%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy: 45,60%, schválená výška revolvingu: 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 70,01%, úverový limit: 1.500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8., ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby: 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy: 18.10.2012, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy: 18.10.2012.

15. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012 je uvedené: číslo Zmluvy: XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru: 1.500,- eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 15.12.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 15.5.2016, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 15., celková výška úveru: 1.500,- eur, RPMN úveru: 65,12%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy: 45,60%, schválená výška revolvingu: 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 70,01%, úverový limit: 1.500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8., ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby: 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy: 18.10.2012, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy: 18.10.2012.

16. Z prehľadu platieb č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 2.015,42 eur: dňa 12.12.2012 85,15 eur, dňa 14.1.2013, dňa 15.2.2013, dňa 13.3.2013, dňa 10.4.2013, dňa 15.5.2013, dňa 14.6.2013, dňa 16.7.2013, dňa 15.8.2013, dňa 16.9.2013, dňa 17.10.2013, dňa 16.11.2013, dňa 11.12.2013: po 80,37 eur, dňa 16.1.2014 80,50 eur, dňa 18.2.2014, dňa 17.3.2014, dňa 17.4.2014, dňa 21.5.2014, dňa 17.6.2014: po 80,37 eur, dňa 21.7.2014 81,- eur, dňa 21.8.2014 81,- eur, dňa 24.9.2014, dňa 22.10.2014, dňa 9.1.2015, dňa 10.2.2015: po 80,37 eur.

17. Z prehľadu platieb č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 2.016,92 eur: dňa 12.12.2012 85,15 eur, dňa 14.1.2013, dňa 15.2.2013, dňa 13.3.2013, dňa 10.4.2013, dňa 15.5.2013, dňa 14.6.2013, dňa 16.7.2013, dňa 15.8.2013, dňa 16.9.2013, dňa 17.10.2013, dňa 16.11.2013, dňa 11.12.2013: po 80,37 eur, dňa 16.1.2014 82,- eur, dňa 18.2.2014, dňa 17.3.2014, dňa 17.4.2014, dňa 21.5.2014, dňa 17.6.2014: po 80,37 eur, dňa 21.7.2014 81,- eur, dňa 21.8.2014 81,- eur, dňa 24.9.2014, dňa 22.10.2014, dňa 9.1.2015, dňa 10.2.2015: po 80,37 eur.

18. Na určených termínoch pojednávania žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že premlčacia doba mohla najskôr začať plynúť až po ukončení procesu bezdôvodného obohacovania sa, kedy bola ustálená výška úhrad, nadobudnutých bez právneho titulu. Žalovaným uplatnená námietka premlčania je pritom zneužitím práva, i odvolacie súdy hodnotili jeho postupy ako nekalé obchodné praktiky, resp. uplatňovanú výšku odplaty ako úžernickú. Uplatnená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi.

19. Z výsluchu žalobcu vyplýva, že požiadal JUDr. Andreja Cifru, advokáta o poskytnutie právnej služby. Pred a počas konania č. 7C 13/2015 táto služba bola zameraná na to, či zrážky z jeho mzdy sú mu vykonávané dôvodne. V priebehu mesiaca júna 2016, resp. v jesennom období roku 2016 sa od JUDr. Andreja Cifru dozvedel, že úvery zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, splatil nad rámec poskytnutej sumy. Až vtedy bolo možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie. So žalovaným sa na mechanizme vzniku Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, nedohodli. Obchodná zástupkyňa žalovaného sa nevyjadрила, že by žalovaný po posúdení jeho schopnosti ako dlžníka splácať úver, bol oprávnený jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť splátok úveru, RPMN. Na tom, čo bude neoddeliteľnou súčasťou Zmlúv sa nedohodli. Za návrh na uzavretie Zmlúv považuje Žiadosť zo dňa 15.10.2012 (bod 5.). V čase jej podpisu, nedokázal po právnej stránke posúdiť zmluvné formuláre, ktoré mu žalovaný predložil ako Žiadosť / Zmluvu, nevedel zmluvy podriaďiť režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch, nevedel aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadom vzniku právneho úkonu, resp. obligatórnych náležitostí Zmlúv, nedokázal vyhodnotiť, či sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, či žalovaný má nárok len na zaplatenie istiny úveru.

20. Žalobca žalobou zo dňa 15.1.2015, podanou prostredníctvom právneho zástupcu, v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. k. 7C 13/2015 domáhal sa aj toho, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012 a Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012, sú neplatné. V uvedenom konaní súd ako predbežnú posudzoval otázku neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Po zistení, že ide o neplatné právne úkony, rozsudkom č. k. 7C 13/2015-169 zo dňa 16.2.2016 určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012 a Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012, sú neplatné z dôvodu, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky predpokladá, že medzi veriteľom a dlžníkom existuje platný záväzkový vzťah, z ktorého táto pohľadávka vznikla (Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500016521). V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že ak sú postihnuté absolútnou neplatnosťou hlavné záväzkové vzťahy, absolútne neplatné sú aj zabezpečovacie prostriedky, t. j. Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 4Co 229/2016-194 zo dňa 12.4.2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu okrem iného vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sú neplatnými právnymi úkonmi pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (nestretli sa písomné prejavy vôle oboch účastníkov zmluvy uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže neboli oboma účastníkmi zmluvy podpísané tie isté zmluvné podmienky), a keďže dohody o zrážkach zo mzdy majú vo vzťahu ku zmluvám o revolvingovom úvere akcesorický vzťah, z dôvodu neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere, sú neplatné aj Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX a Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX.

21. V konaní č. k. 7C 13/2015 pred rozhodnutím vo veci samej, súd uznesením č. k. 7C 13/2015-75 zo dňa 9.2.2015 nariadil predbežným opatrením žalovanému a tiež zamestnávateľovi žalobcu, zdržať sa použitia i Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX a Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX.

22. Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 17Co 726/2015-95 zo dňa 22.7.2015 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

23. Z výsluchu svedkyne O. U. v konaní č. 7C 13/2015 vyplýva, že po tom ako žalobca na Žiadosť / Zmluve realizoval podpis, bola predložená do centrálneho žalovaného za účelom jej schválenia. Pred podpisom sa žalobca vyjadril o úver v akej výške a s akou dobou splatnosti, má záujem. Následne mu oznámila výšku mesačnej splátky, RPMN, úrokovú sadzbu.

24. Z výsluchu svedkyne M. N. (predtým A.) vyplýva, že údaje v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, boli vyplnené v centrále žalovaného.

25. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 15.10.2012 aj ku dňu 18.10.2012, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

26. Podľa § 37 citovaného zákona neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 43c citovaného zákona, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

28. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá citovaného zákona zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

29. Podľa § 44 ods. 2 veta prvá citovaného zákona prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

30. Podľa § 46 ods. 1 citovaného zákona písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

31. Podľa § 40 ods. 1 citovaného zákona, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

32. Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 15.10.2012 aj ku dňu 18.10.2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnemu záveru, že žaloba je podaná dôvodne.

35. Žalobca predmetom súdneho konania urobil nárok o zaplatenie sumy 1.463,84 eur s príslušenstvom, uplatňovanej titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

36. Súd, ako predbežnú posudzoval otázku (ne)platnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2012.

37. Posúdenie uvedenej predbežnej otázky v konaní č. 7C 13/2015, pre súd v konaní č. 7Csp 88/2016 by bolo záväzné len v prípade, ak by bola riešená vo výroku rozsudku vo veci samej (§ 228 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Riešenie otázok, s ktorými sa súd musel v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať, nie je pre súd v inej veci záväzné.

38. Zo Zmluvných dojednaní (bod 2. čl. 2.1.) Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere, bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa.

39. Vznik zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované a obsahovo sa zhodujúce. Uzavretie zmluvy spravidla prebieha tak, že po prejave vôle jednej strany, ktorá chce uzavrieť určitú zmluvu, prejaví druhá strana vzájomným úkonom svoj súhlas.

40. Dňa 15.10.2012 žalobca podpísal formulárové žiadosti, ktoré sú návrhom na uzavretie R. o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

41. Forma právneho úkonu je oproti obsahu, spôsobom vyjadrenia prejavu vôle. Z tohto hľadiska musí mať každý právny úkon nejakú formu.

42. Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy v niektorých prípadoch vyžadujú, aby sa právny úkon urobil len v určitej forme, napr. len písomne (§ 46). V takom prípade ide o zákonnú (obligatórnu) formu právneho úkonu, od ktorej sa účastníci zmluvy nemôžu odchýliť.

43. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 15.10.2012 aj ku dňu 18.10.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

44. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia, či iné zmeny, považuje sa odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka za nový návrh, so zmeneným obsahom. Občiansky zákonník teda v súvislosti s rozsahom prijatia návrhu na uzavretie zmluvy, vychádza z princípu: akceptácia musí byť zrkadlovým odrazom návrhu.

45. Zmluvná sloboda strán nezahŕňa aj právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, pretože ustanovenie § 43a a nasledujúce Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter a účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nej nemôžu odchýliť. Osobitný kontraktačný proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy, môže ustanoviť iba zákon a nie dohoda strán (porovnaj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co 40/2016 a ďalej JUDr. Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, s. 354).

46. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX a zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX (z formulára návrhu zmlúv) jednoznačne vyplýva, že dlžník (žalobca) mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu 6.

47. Žalobca predložil žalovanému formulárové Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, t. j. v súlade s ustanovením § 43a Občianskeho zákonníka dal návrh na uzavretie zmluvy veriteľovi. S poukazom na ustanovenie § 44 by jednotlivé zmluvy boli uzatvorené okamihom prijatia jeho návrhu žalovaným, avšak ak prijatie návrhu obsahuje modifikácie, považuje sa v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalobcom).

48. Žalovaný v bode 6. formulárových predtlačí (ktorý bod pri podávaní žiadostí nemohol vyplniť dlžník) uviedol iné údaje oproti návrhu z bodu 5. a to u: RPMN za úver (u Žiadosti / Zmluvy č. 8500016520: 65,12%, u Žiadosti / Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX: 65,12%), u RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (u Žiadosti / Zmluvy č. 8XXXXXXXXXX: 70,01%, u Žiadosti / Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX: 70,01%).

49. Súd posudzoval aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a to z hľadiska toho, či ide o prijatie návrhu s takým obsahom, ako predložil dlžník (žalobca).

50. Súd zistil, že v Oznámeniach veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú ďalšie zmeny, napr. dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8, ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby (ide o niektoré z náležitostí, ktoré vyžaduje zák. č. 129/2010 Z. z., aby boli obsahom zmluvy).

51. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, tiež nie je možné považovať za prijatie návrhu predloženého žalobcom.

52. Konanie žalovaného (veriteľa) nie je, s poukazom na vyššie uvedené zistenia, možné považovať za prijatie návrhu (návrhov) na uzatvorenie zmluvy (zmlúv), ale za nový návrh (návrhy). Dojednanie v Zmluvných podmienkach, že dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5., nemôže v súlade so zákonom umožniť veriteľovi uzatvoriť platnú zmluvu (zmluvy) bez toho, aby dlžník takýto nový návrh (návrhy) prijal. Išlo by totiž o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatné dojednanie. Pre platnosť Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, sa v týchto prípadoch vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie.

53. Žalovaný v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že keďže pre výpočet RPMN je stanovené pravidlo, a teda tento výpočet nezávisí len od vôle strán, údaj o RPMN nemôže byť objektívne medzi nimi dohodnutý. Okrem toho, tento údaj sa objektívne v čase podania návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere navrhnuť nedá aj preto, lebo zákonná úprava výslovne stanovuje časový okamih, ku ktorému sa RPMN určuje, a tým je deň uzavretia zmluvy. Tiež uviedol, že pokiaľ spotrebiteľ akceptuje predpokladanú RPMN, potom konečný jej údaj (ktorý je nižší), zodpovedá tomuto jeho rozhodnutiu.

54. Údaj o RPMN je stanovený na základe výpočtu v zmysle Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu súd nesúhlasí s argumentáciou žalovaného a poukazuje na to, že po tom čo dodávateľ zistí (ustáli) podmienky (aký bude i údaj o RPMN) poskytnutia úveru pre spotrebiteľa a tieto zašle spotrebiteľovi (Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi), nič mu nebráni vyžiadať si k tomuto písomný súhlas od spotrebiteľa (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 18Co 62/2016), ktorý by bol následne posudzovaný ako akceptácia zmeneného návrhu.

55. V konaní nebolo preukázané, že by jednotlivé návrhy žalovaného, ako veriteľa vyplnené v bode 6. Žiadosť o poskytnutie úveru (v Oznámení veriteľa) boli totožné so Žiadosťami žalobcu, resp., že by takéto nové návrhy žalobca (ako dlžník) prijal, a to písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu (návrhov) žalobcu žalovaným obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh (návrhy), išlo o nový návrh a dlžník (žalobca) ho mal možnosť prijať alebo neprijať. Keďže nedošlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v písomnej forme, Občiansky zákonník nedodržanie tejto formy v ustanovení § 40 ods. 1 postihuje absolútnou neplatnosťou. Je pravdou, že v ustanovení § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 15.10.2012 a ku dňu 18.10.2012 je uvedené, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva nemá písomnú formu a tiež, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného ustanovenia zo slovného spojenia: „ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu“, podľa názoru súdu je možné vyvodiť, že sa nejedná o situácie uzavretia tých spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú zmluvnými stranami uzatvárané v písomnej forme, pričom k prijatiu návrhu nedôjde v celosti, ale odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, čím zanikne pôvodný návrh a odpoveď na návrh sa považuje za nový návrh so zmeneným obsahom, ktorý však druhou stranou (t. j. tým, kto adresoval pôvodný návrh) nie je prijatý (zmluva nevznikla), ale o situácie, keď zmluvné strany prejavujú vôľu (prezentujú ju navonok) iným výslovným spôsobom než písomne, a to prostredníctvom hovorenej reči (ústne), technickými prostriedkami, konkludentne, atď., a pritom prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (Zmluvy o revolvingovom úvere) bez zmien a doplnkov došlo ku zmluvnému konsenzu (zmluva vznikla). V prejednávanej veci, pri posudzovaní vyššie uvedenej predbežnej otázky nebolo zistené, že by išlo o takúto situáciu, t. j. uzavretie Zmlúv iným výslovným spôsobom, než písomne. Z ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 15.10.2012, ale ani ku dňu 18.10.2012 pritom nie je možné vyvodiť, že by úmyslom zákonodarcu bolo to, že má ísť i o situácie, ak je zmluva uzatváraná v písomnej forme, absolútne neplatná.

56. Ako to už bolo uvedené, keďže nedošlo k uzatvoreniu zmlúv v písomnej forme, Občiansky zákonník nedodržanie tejto formy v ustanovení § 40 ods. 1 postihuje absolútnou neplatnosťou. Z uvedeného vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, sú neplatnými právnymi úkonmi pre nedodržanie písomnej formy v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neplatnými právnymi úkonmi nie sú preto, že v nich je nesprávne uvedený alebo neuvedený niektorý zákonom požadovaný údaj (čo by malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru), ale preto, že sa nestretli písomné prejavy vôle oboch účastníkov

Zmlúv o spotrebiteľskom úvere, keďže žalobcom a žalovaným neboli podpísané tie isté zmluvné podmienky (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4Co 229/2016).

57. Bez ohľadu na uvedený právny názor, súd považuje za potrebné uviesť i to, že ak by žalovaný prijal písomný návrh žalobcu na uzavretie Zmluvy (Zmlúv) o revolvingovom úvere bez modifikácie obsahu a došlo by ku zhode prejavov vôle (konsenzus), úroky 70,01% ročne sú v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). V súlade s dobrými mravmi je totiž len také konanie veriteľa, ktorý sa pri úvere uspokojí, bez ohľadu na to v akej situácii sa dlžník nachádza, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Najvýznamnejšou normou regulujúcou spoločenské vzťahy pri spotrebiteľských úveroch je zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý však žiadnym spôsobom nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Žalobca mal za celkovo poskytnutý úver 1.500,- eur za 3,5 roka vrátiť sumu 3.375,54 eur. Už len samotná skutočnosť, že cenu úveru vyjadruje tak vysoké dvojciferné číslo (70,01%) odôvodňuje zvýšenú pozornosť z hľadiska vadnosti právneho úkonu. Pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v mesiaci októbri 2012, bežný úrok za úvery poskytované bankami predstavoval 12,89%. Pravdou je, že z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 15.10.2012 a aj ku dňu 18.10.2012 vyplýva, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pod finančným trhom treba rozumieť trh, na ktorom finanční sprostredkovatelia v konkurenčnom prostredí, prostredníctvom finančných nástrojov zabezpečujú pohyb kapitálu medzi jednotlivými subjektmi. Ako to už bolo uvedené, priemerná úroková miera v bankách za poskytované spotrebiteľské úvery predstavovala 12,89%, ktorú úrokovú mieru úrok 70,01% prekračuje o viac ako 5 násobok. Žalovaný nepreukázal, že by aj iné nebankové subjekty bežne poskytovali úvery (vo výške 1.500,- eur) za odplatu 70,01%, a ani z doterajšej rozhodovacej činnosti súdu takéto zistenia nevyplývajú. Postavenie žalovaného, ako nebankového subjektu mu nedáva oprávnenie bez akýchkoľvek obmedzení určovať výšku úrokov zo spotrebiteľských úverov. Súd považuje za rozpor s dobrými mravmi, ak sa spotrebiteľovi poskytne, či už žalovaným alebo aj iným nebankovým subjektom, úver s úrokom viac ako 5 krát prevyšujúcim priemerné úroky porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka), nemožno obhajovať princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009, Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 21Cdo 1484/2004). Súd poukazuje i na to, že súdy sa už značne kriticky vyjadrili aj k nižším úrokovým sadzbám: rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011 (48%), Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009 (60%), Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 67/2008 (25%). Nemecký BGH v rozsudku zo dňa 13.3.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% (percentuálnych bodov) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný. Súd tiež poukazuje na to, že hoci v prípade nebankových spoločností existuje vyššia miera rizikovitosti, úroky nimi požadované by nemali presahovať dvojnásobok úrokových sadzieb používaných bankami pri poskytovaní porovnateľných spotrebiteľských úverov. Týmto spôsobom je dostatočne vyjadrená zvýšená miera rizika nebankových subjektov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 30/2013).

58. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

59. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

60. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

61. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie nevznikol). Jeho obsahom je, aby ten, kto sa obohatil z niektorých dôvodov uvedených v zákone, obohatenie vydal naspäť tomu, na úkor koho k obohateniu došlo.

62. Bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podriaďiť pod inú právnu normu.

63. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je neplatný. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je predchádzajúce vyriešenie otázky, či išlo o neplatný právny úkon.

64. V priebehu konania žalovaný uplatnil námietku premlčania žalobcu.

65. Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, ktorá je upravená v ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

66. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

67. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

68. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

69. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná, a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby, a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky, a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu 10 rokov.

70. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Na splnenie predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) potom nemôže dôjsť predtým, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Subjektívna premlčacia doba, preto môže začať plynúť najskôr so začiatkom objektívnej lehoty.

71. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j., keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe oprávneného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu plynutia subjektívnej premlčacej doby relevantné (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 67/2011, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 315/2017, Občiansky zákonník: Komentár, Svazek I., Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala ..., Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 1570, § 621).

72. V podaní zo dňa 6.3.2017 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, v súvislosti s otázkou plynutia subjektívnej premlčacej doby uviedol, že po právnej stránke nevedel (a reálne to nemožno od neho ani očakávať): a/ posúdiť zmluvný formulár, ktorý mu bol predložený ako zmluva o spotrebiteľskom úvere (Úverová zmluva č. 1 a č. 2), b/ podriaďiť zmluvu režimu zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 18.10.2012, ktorý predpis je lex specialis k Občianskemu zákonníku, c/ aplikovať príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadne vzniku právnych úkonov, d/ vyhodnotiť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, resp., že v nej absentujú náležitosti, e/ nevedel o skutočnosti, že žalovaný má právny titul iba na zaplatenie istiny úveru, a preto

možno logicky dospieť k záveru, že o tom, kto sa na jeho úkor obohatil a v akej výške sa mohol dozvedieť až od svojho právneho zástupcu.

73. Judikatúra začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (ako to už bolo uvedené v bode 71.) objektivizuje vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť bezdôvodné obohatenie. Iba takto chápaný začiatok behu premlčacej lehoty, možno totiž dokazovať.

74. To, kedy si žalobca vec nechal právne posúdiť (v zmysle vyššie citovanej judikatúry), relevantné nemôže byť. Žalovaný by v takom prípade ani nemal žiadnu obranu a začiatok plynutia premlčacej lehoty by závisel iba od tvrdenia žalobcu. Bolo by nepreukázateľné, či sa žalobca o právnom posúdení nedozvedel skôr a zároveň by bolo otázne, z akého dôvodu o právne posúdenie nepožiadal skôr.

75. Vedomosť žalobcu o tom, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX nevznikli, je potrebné viazať k dátumu 18.10.2012. V tento deň mu žalovaný: a/ oznámil, že úver schválil (č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX), b/ a do bodu 6. Žiadosti / Zmluvy doplnil údaje o schválenom revolvingovom úvere. Odpoveď na návrh obsahovala modifikáciu obsahu a považovala sa za nový návrh so zmeneným obsahom, ktorý žalobcom prijatý nebol (o tom, že ho: nový návrh so zmeneným obsahom neprijal, vedomosť mal). V tento deň mal tiež vedomosť o tom, že úroky z oboch úverov predstavujú 70,01% ročne, ktorá výška už na prvý pohľad sa javí neprimerane vysoká.

76. Pre posúdenie okamihu vedomosti žalobcu o tom, že žalovanému uhrádza platby nad rámec poskytnutej istiny je významné, kedy preukázateľne získal informácie, na základe ktorých si mohol urobiť dostatočný úsudok o tom, že jeho platby titulom predmetných zmlúv presiahli výšku istiny úveru, poskytnutého mu žalovaným. Tým, že splátky úveru platí sám dlžník v jemu známej výške (resp. do nariadenia neodkladného opatrenia v konaní č. 7C 13/2015 zrážkami zo mzdy, ktoré mu vykonával jeho zamestnávateľ, čo zistil z výplatnej pásky), je možné úsudok o okamihu zaplatenia sumy, zodpovedajúcej istine urobiť na základe matematického výpočtu, ktorý nie je zložitý. Preto sa dlžník (žalobca) musí dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy hradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatí (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 6Co 220/2015, Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 372/2015, č. k. 17Co 315/2017, Krajského súdu Žilina č. k. 7Co 185/2016). Žalobca začiatok platieb nad rámec poskytnutej istiny od dátumu: 17.3.2014, prezentoval priamo v žalobe, ako tvrdenie.

77. Žalobca do 17.3.2014 istinu poskytnutého úveru (č. 8500016520 a č. XXXXXXXXXXXX) splatil a od tohto dátumu plnil nad rámec istiny. Premlčacia subjektívna lehota je dvojročná. Žalobca podal žalobu dňa 24.11.2016.

78. Žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu v časti tých súm, ktoré mali byť uhradené v období od 17.3.2014 do 24.11.2014 (doba presahujúca dvojročnú premlčaciu lehotu).

79. Námietka premlčania uplatnená žalovaným za obdobie uvedené v bode 77., bola uplatnená dôvodne. V ďalších častiach rozsudku ju však súd bude posudzovať z hľadiska toho, či je v rozpore s dobrými mravmi. Za potrebné súd ďalej považuje uviesť to, že ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka na prejednávajúcu vec nemožno aplikovať. V prípade neplatnej alebo zrušenej zmluvy aplikačná prax súdov už ustálila na závere, že uvedené ustanovenie dopadá na všetky prípady, keď synalagmatický vzťah vznikol zo zákona. Ak tomu tak je, možnosť účinne vzniesť námietku premlčania je podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka obmedzená. Súd nemôže napríklad prihliadnuť na námietku premlčania v konaní, v ktorej sa žalobca domáha vrátenia kúpnej ceny oproti vydaniu veci, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy, ak predmetom prevodu vlastníckeho práva bola nehnuteľnosť a v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy vôbec nedošlo k prevodu vlastníctva.

80. V období od 25.11.2014 do 10.2.2015 (dátum poslednej úhrady úveru č. XXXXXXXXXXXX) žalobca nad rámec istiny uhradil sumu: 80,37 eur dňa 9.1.2015 a 80,37 eur dňa 10.2.2015, celkovo 160,74 eur.

81. V období od 25.11.2014 do 10.2.2015 (dátum poslednej úhrady úveru č. XXXXXXXXXXXX) žalobca nad rámec istiny uhradil sumu: 80,37 eur dňa 9.1.2015 a 80,37 eur dňa 10.2.2015, celkovo 160,74 eur.

82. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

83. Uvedené ustanovenie je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či je výkon subjektívneho práva v súlade s dobrými mravmi, a ak tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť.

84. Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného proti nemu, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným, a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Postup podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka však miesto má, ale iba v prípadoch, ak vznesenie námietky premlčania je výrazom zneužitia práva.

85. Žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu v priebehu konania uviedol, že žalovaným uplatnená námietka premlčania odporuje dobrým mravom. V tejto súvislosti poukázal na dlhoročnú prax žalovaného, keď si za poskytnuté úvery uplatňuje výšku odplaty, ktorá je úžernícka a jeho postupy i odvolacími súdmi v obdobných konaniach boli hodnotené, ako nekalé obchodné praktiky.

86. Žalovaný a jeho postupy, sú súdu z rozhodovacej praxe známe. Ako nebankový subjekt, v predmete svojej podnikateľskej činnosti dlhodobo má aj poskytovanie úverov. V súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti, má pritom poznať a dodržiavať právne predpisy, a to aj ustanovenie § 43a a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ktoré majú kogentný charakter. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, údaj o RPMN je síce stanovený na základe výpočtu v zmysle Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak po zistení jeho percentuálnej výšky, nič žalovanému nebránilo vyžiadať si písomný súhlas žalobcu ako spotrebiteľa, a ktorý by následne bol posudzovaný ako (ne)akceptácia zmeneného návrhu. Žalovaný vedel, že uvedeným spôsobom nepostupoval a že zmluva (zmluvy) o úvere potom nemohla vzniknúť (nedodrzaná písomná forma právneho úkonu), a nemá nárok na nezákonné úroky. Napriek tomu prijímal úhradu finančných prostriedkov (70,01% úroky, ktorých výška je nemorálna), na ktoré nemal nárok. Spoliehal sa pritom na neinformovanosť žalobcu (spotrebiteľa), resp. na jeho nedostatočnú informovanosť. Uplatnenie námietky premlčania žalovaným, je tak prejavom zneužitia práva na úkor žalobcu. Tento zásah do subjektívnych práv žalobcu je vážny a v demokratickej spoločnosti s ohľadom na verejnú mienku neakceptovateľný s cieľom poškodiť druhý subjekt (žalobcu). Preto súd na námietku premlčania uplatnenú žalovaným za obdobie od 17.3.2014 do 24.11.2014, neprihliadol.

87. V období od 17.3.2014 do 24.11.2014 (úver č. 8500016520) žalobca uhradil sumu 570,43 eur: dňa 17.3.2014 80,37 eur (avšak z tejto sumy bezdôvodné obohatenie predstavuje 6,58 eur), dňa 17.4.2014 80,37 eur, dňa 21.5.2014 80,37 eur, dňa 17.6.2014 80,37 eur, dňa 21.7.2014 81,- eur, dňa 21.8.2014 81,- eur, dňa 24.9.2014 80,37 eur, dňa 22.10.2014 80,37 eur.

88. V období od 17.3.2014 do 24.11.2014 (úver č. 8500016521) žalobca uhradil sumu 571,93 eur: dňa 17.3.2014 80,37 eur (avšak z tejto sumy bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 8,08 eur), dňa 17.4.2014 80,37 eur, dňa 21.5.2014 80,37 eur, dňa 17.6.2014 80,37 eur, dňa 21.7.2014 81,- eur, dňa 21.8.2014 81,- eur, dňa 24.9.2014 80,37 eur, dňa 22.10.2014 80,37 eur.

89. Za obdobie od 17.3.2014 do 10.2.2015 bezdôvodné obohatenie u úveru č. XXXXXXXXXXXX predstavuje sumu 731,17 eur (160,74 eur plus 570,43 eur). Žalobca uhradil žalovanému sumu 2.015,42 eur celkovo a poskytnutá mu bola suma 1.284,25 eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami je 731,17 eur.

90. Za obdobie od 17.3.2014 do 10.2.2015 bezdôvodné obohatenie u úveru č. XXXXXXXXXXX1 predstavuje sumu 732,67 eur (160,74 eur plus 571,93 eur). Žalobca uhradil žalovanému sumu 2.016,92 eur celkovo a poskytnutá mu bola suma 1.284,25 eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami je 732,67 eur.

91. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.463,84 eur (731,17 eur plus 732,67 eur).

92. Žalobca predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

93. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

94. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

95. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

96. Ak zmluva ani zákon neuvádza, kedy má byť záväzok splnený, stáva sa povinnosť dlžníka plniť splatnou na základe požiadania veriteľa. Ide najmä o záväzok na náhradu škody alebo záväzok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bez výzvy (požiadania) veriteľa na plnenie nevzniká v týchto prípadoch dlžníkovi povinnosť plniť a dlžník nemôže byť v omeškaní.

97. Pred podaním žaloby žalobca dňa 21.11.2016 (č. I. 12) vyzval žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy do 23.11.2016. Od 24.11.2016 sa začalo omeškanie so zaplatením sumy 1.463,84 eur.

98. V konaní ide o nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v období od 17.3.2014 do 10.2.2015 (nie pred 1.2.2013 - § 10c vyhl. č. 87/1995 Z. z.), preto výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Ku dňu 24.11.2016 úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,00% a výška úrokov z omeškania je 5,00%. Je potrebné uviesť, že právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vzniká v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy). V prejednávanej veci, ako to už bolo uvedené, záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol v období od 17.3.2014 do 10.2.2015.

99. Súd priznal žalobcovi 5,00% úroky z omeškania ročne zo sumy 1.463,84 eur od 24.11.2016.

100. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

101. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

102. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

103. Úspech žalobcu v konaní predstavuje 100%.

104. Osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.